Torstai 19. tammikuuta 2023

P9_TA(2023)0019

Pienimuotoisen kalastuksen tilanne EU:ssa ja tulevaisuudennäkymät

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2023 pienimuotoisen kalastuksen tilanteesta EU:ssa ja tulevaisuudennäkymistä (2021/2056(INI))

(2023/C 214/14)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2021 päivätyn komission meriaiheisen talouspoliittisen keskusteluasiakirjan nro 08/2020 ”The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results” ([1]),

— ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Kohti kestävämpää kalastusta EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2021” (COM(2020)0248),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 38–44 ja 349 artiklan,

— ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ([2]) (YKP-asetus) johdanto-osan 4 kappaleen, jossa todetaan, että yhteisellä kalastuspolitiikalla olisi edistettävä ”ympäristön ja talouden kestävyyttä sekä sosiaalista kestävyyttä pitkällä aikavälillä” ja ”kohtuullisen elintason saavuttamista kalastusalalla”, myös pienimuotoisessa kalastuksessa, ja sen johdanto-osan 33 kappaleen, jossa todetaan, että ”kalavarojen käytön olisi perustuttava avoimiin ja puolueettomiin perusteisiin, myös luonteeltaan ympäristöllisiin, taloudellisiin ja sosiaalisiin perusteisiin” ja että ”jäsenvaltioiden olisi edistettävä vastuullista kalastusta tarjoamalla kannustimia ympäristöä vähiten vahingoittavalla tavalla kalastaville ja yhteiskunnalle suurinta etua tarjoaville toimijoille”,

— ottaa huomioon YKP-asetuksen 17 artiklan, jonka mukaan jäsenvaltioiden on käytettävissään olevia kalastusmahdollisuuksia jakaessaan käytettävä ”avoimia ja puolueettomia perusteita, mukaan lukien luonteeltaan ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset perusteet”,

— ottaa huomioon kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013 ([3]) (YMJ-asetus),

— ottaa huomioon merten aluesuunnittelun puitteista 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/89/EU ([4]),

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2021 hyväksymänsä tarkistukset ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 1967/2006, (EY) N:o 1005/2008 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1139 muuttamisesta kalastuksenvalvonnan osalta ([5]),

---

([1]) Meriaiheinen talouspoliittinen keskusteluasiakirja nro 08/2020, ”The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results”, Euroopan komissio, meri- ja kalastusasioiden pääosasto, 9. maaliskuuta 2021.
([2]) EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.
([3]) EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1.
([4]) EUVL L 257, 28.8.2014, s. 135.
([5]) EUVL C 474, 24.11.2021, s. 218.

— ottaa huomioon Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2017/1004 muuttamisesta 7. heinäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1139 ([6]) (EMKVR-asetus),

— ottaa huomioon Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 ([7]) (EMKR-asetus),

— ottaa huomioon 20. lokakuuta 2021 antamansa päätöslauselman Pellolta pöytään -strategiasta oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten ([8]),

— ottaa huomioon komission tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) 20. elokuuta 2019 julkaiseman raportin ”The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)” ([9]),

— ottaa huomioon STECF:n 26. syyskuuta 2019 julkaiseman raportin ”Social data in the EU fisheries sector (STECF 19-03)” ([10]),

— ottaa huomioon STECF:n 8. joulukuuta 2021 julkaiseman raportin ”The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)” ([11]),

— ottaa huomioon STECF:n 10. joulukuuta 2020 julkaiseman raportin ”Social dimension of the CFP (STECF 20-14)” ([12]),

— ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) Algerissa 7.–9. maaliskuuta 2016 pitämän kestävän pienimuotoisen kalastuksen tulevaisuuden rakentamista Välimerellä ja Mustallamerellä koskevan alueellisen konferenssin päätelmät,

— ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden alatavoitteen 14 b, jonka mukaan pienimuotoista kalastusta harjoittaville kalastajille on annettava mahdollisuus hyödyntää meriluonnonvaroja ja pääsy markkinoille,

— ottaa huomioon FAO:n vapaaehtoisen ohjeiston kestävän pienimuotoisen kalastuksen turvaamisesta ruokaturvan ja köyhyyden poistamisen yhteydessä,

— ottaa huomioon FAO:n raportin ”The State of World Fisheries and Aquaculture 2020: Sustainability in Action”,

— ottaa huomioon YK:n julistaman pienimuotoisen kalastuksen ja vesiviljelyn kansainvälisen teemavuoden 2022,

---

([6]) EUVL L 247, 13.7.2021, s. 1.
([7]) EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1.
([8]) EUVL C 184, 5.5.2022, s. 2.
([9]) ”The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)”, Euroopan komissio, Yhteinen tutkimuskeskus, tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea, 20. elokuuta 2019: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/ca63ab82-c3bf-11e9-9d01-01aa75ed71a1
([10]) ”Social data in the EU fisheries sector”, Euroopan komissio, Yhteinen tutkimuskeskus, tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea, 26. syyskuuta 2019: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/fd0f6774-e0dd-11e9-9c4e-01aa75ed71a1
([11]) ”The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)”, Euroopan komissio, Yhteinen tutkimuskeskus, tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea, 8. joulukuuta 2021: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/77fb8e7b-58a7-11ec-91ac-01aa75ed71a1/
([12]) ”Social dimension of the CFP (STECF 20-14)”, Euroopan komissio, Yhteinen tutkimuskeskus, tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea, 10. joulukuuta 2020: https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social%20+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e

Torstai 19. tammikuuta 2023

— ottaa huomioon seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman ja siihen sisältyvät käsitteet, kuten maapallon kestävyyden rajat ja ekologiset rajat,

— ottaa huomioon julkaisun ”Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance” ([13]),

— ottaa huomioon ministeritason MedFish4Ever-julkilausuman ja etenemissuunnitelman ([14]),

— ottaa huomioon EMKR:n vuoden 2020 täytäntöönpanokertomuksen ([15]),

— ottaa huomioon vuonna 2018 annetun ministeritason julkilausuman pienimuotoista kalastusta Välimerellä ja Mustallamerellä koskevasta alueellisesta suunnitelmasta,

— ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) vuonna 2018 julkaiseman tutkimuksen ”Relative Effects of Fisheries Support Policies” ([16]),

— ottaa huomioon tieteellisen artikkelin ”Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?” ([17]),

— ottaa huomioon tieteellisen artikkelin ”Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review” ([18]),

— ottaa huomioon kalatalousvaliokunnalle vuonna 2017 tehdyn tutkimuksen ”Small-scale Fisheries and 'Blue Growth' in the EU” ([19]),

— ottaa huomioon kalatalousvaliokunnalle vuonna 2021 tehdyn tutkimuksen ”Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels” ([20]),

— ottaa huomioon kalatalousvaliokunnalle heinäkuussa 2021 tehdyn tutkimuksen ”Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture” ([21]),

---

([13]) Pascual-Fernández, J. J., Pita, C. ja Bavinck, M. (toim.), *Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*, *MAREn julkaisusarja*, osa 23, Springer, Cham, Sveitsi, 2020.

([14]) https://www.actu-environnement.com/media/pdf/news-28756-declaration-malte-surpeche-mediterranee.pdf

([15]) EMKR:n vuoden 2020 täytäntöönpanokertomus, Euroopan komissio, meri- ja kalastusasioiden pääosasto, kalastuksen ja vesiviljelyn seurannan ja arvioinnin tukiyksikkö, syyskuu 2021: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2021-09/emff-implementation-report-2020_en.pdf

([16]) Martini, R. ja Innes, J., ”Relative Effects of Fisheries Support Policies”, OECD:n elintarvike-, maatalous- ja kalastusalaa koskevat tutkimukset, nro 115, OECD Publishing, Pariisi, 2018: https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/relative-effects-of-fisheries-support-policies_bd9b0dc3-en

([17]) Said, A. ja muut, ”Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?”, *Marine Policy*, osa 118, 2020: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X20302475

([18]) Smith, H. ja Basurto, X., ”Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review”, *Frontiers in Marine Science*, osa 6, 2019: https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fmars.2019.00236/full

([19]) Tutkimus: ”Small-scale Fisheries and 'Blue Growth' in the EU”, Euroopan parlamentti, unionin sisäasioiden pääosasto, politiikkayksikkö B – rakenne- ja koheesiopolitiikka, 18. maaliskuuta 2017: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/573450/IPOL_STU(2017)573450_EN.pdf

([20]) Tutkimus: ”Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels”, Euroopan parlamentti, unionin sisäasioiden pääosasto, politiikkayksikkö B – rakenne- ja koheesiopolitiikka, 30. heinäkuuta 2021: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690863/IPOL_STU(2021)690863_EN.pdf

([21]) Tutkimus: ”Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture”, Euroopan parlamentti, unionin sisäasioiden pääosasto, politiikkayksikkö B – rakenne- ja koheesiopolitiikka, 7. heinäkuuta 2021: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690880/IPOL_STU(2021)690880_EN.pdf

— ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta ([22]),

— ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman pienimuotoisen rannikkokalastuksen innovoinnista ja monipuolistamisesta kalastuksesta riippuvaisilla alueilla ([23]),

— ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman kalastusmatkailun roolista kalastuselinkeinon monipuolistamisessa ([24]),

— ottaa huomioon 14. syyskuuta 2021 antamansa päätöslauselman kumppanuuden vahvistamisesta EU:n syrjäisimpien alueiden kanssa ([25]),

— ottaa huomioon 16. syyskuuta 2021 antamansa päätöslauselman ”Tulevaisuuden kalastajat: uuden työvoimasukupolven houkutteleminen kalastusalalle ja työpaikkojen luominen rannikkoyhdyskuntiin” ([26]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,

— ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A9-0291/2022),

A. ottaa huomioon, että EMKVR-asetuksessa ”pienimuotoinen rannikkokalastus” määritellään kalastustoiminnaksi, jota harjoittavat kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituiset meri- ja sisävesikalastusalukset, jotka eivät käytä vedettäviä pyydyksiä, tai rantakalastajat, mukaan lukien äyriäisten kerääjät, ja että tämä on ainoa EU:n lainsäädäntöön sisältyvä rannikkokalastuksen määritelmä;

B. huomauttaa, että EMKR-asetukseen ja EMKVR-asetukseen sisältyvän pienimuotoisen kalastuksen nykyisen määritelmän ulkopuolelle jäävät tietyntyyppiset alukset, kuten joitakin perinteisiä pyydyksiä käyttävät alukset, joilla on tämän vuoksi vaikeuksia saada EU:n rahoitusta; toteaa, että tämä ulkopuolelle jääminen myös vähentää pienimuotoisen kalastuksen näkyvyyttä ja sen sisällyttämistä EU:n tilastoihin, koska näitä aluksia ei lasketa alalle kuuluviksi;

C. huomauttaa, että pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen määrittelyyn on olemassa muita, vähemmän tiukkoja lähestymistapoja, esimerkiksi FAO:n vapaaehtoisessa ohjeistossa kestävän pienimuotoisen kalastuksen turvaamisesta ruokaturvan ja köyhyyden poistamisen yhteydessä tai Välimeren yleisen kalastuskomission pienimuotoista kalastusta käsittelevässä työryhmässä parhaillaan käytävissä keskusteluissa;

D. toteaa, että useimmissa jäsenvaltioissa pienimuotoisen kalastuksen ominaispiirteet määritellään EMKVR:n määritelmää tarkemmin, koska hallitukset soveltavat useita muita kriteerejä, jotka koskevat muun muassa sallittuja pyydyksiä, aluksen enimmäispituutta, konetehoa, kalastusmatkojen enimmäiskestoa, toiminnan suurinta mahdollista etäisyyttä satamasta, toiminta-aluetta, suurinta sallittua matkustusaikaa ja aluksen omistusta;

E. katsoo, että nykyisessä yhteisessä kalastuspolitiikassa ei määritellä asianmukaisesti pienimuotoisen kalastuksen tai rannikkokalastuksen käsitettä, koska määritelmä perustuu yksinomaan aluksen pituuteen, kun taas kansainvälisissä yleissopimuksissa käytetään muita, tarkoituksenmukaisempia ja ajantasaisempia määritelmiä tämäntyyppisestä kalastuksesta; katsoo, että pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen eurooppalaisia määritelmiä olisi tarkistettava;

F. ottaa huomioon, että vuonna 2019 pienimuotoinen kalastus EU:n 28 jäsenvaltiossa käsitti 42 838 aluksen laivaston ja sen osuus oli vain 7,5 prosenttia bruttovetoisuudesta ja 5,4 prosenttia kaikissa jäsenvaltioissa puretun saaliin painosta, se työllisti 62 650 kalastajaa ja sen osuus oli 75 prosenttia aktiivisista kalastusaluksista ja 48 prosenttia niiden miehistöstä; ottaa huomioon, että laajamittaista kalastusta harjoittavan laivaston osuus kaikista aluksista oli 19 prosenttia ja sen osuus bruttovetoisuudesta 67 prosenttia, se työllisti 46 prosenttia kaikista kalastajista ja sen osuus jäsenvaltioissa kirjatusta puretun saaliin painosta oli 81 prosenttia; ottaa huomioon, että aavanmeren laivastoon kuului vain 259 rekisteröityä alusta eli niiden osuus oli alle yksi prosentti kaikista aluksista mutta 19 prosenttia bruttovetoisuudesta ja 14 prosenttia jäsenvaltioissa puretun saaliin kokonaispainosta;

([22]) EUVL C 419, 16.12.2015, s. 167.
([23]) EUVL C 58, 15.2.2018, s. 82.
([24]) EUVL C 334, 19.9.2018, s. 20.
([25]) EUVL C 117, 11.3.2022, s. 18.
([26]) EUVL C 117, 11.3.2022, s. 67.

Torstai 19. tammikuuta 2023

G. toteaa, että sen lisäksi, että Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta (EMKR) tuetaan aluksia hyvin rajallisin resurssein (500 miljoonaa euroa) ja toteutusaste on yleisesti matala, pienimuotoinen kalastus on koostaan ja merkityksestään huolimatta vähiten rahoitustukea saava ala: sen osuus aluksiin liittyvien toimien kokonaismäärästä on 38 prosenttia, mikä puolestaan vastaa vain 25:tä prosenttia aluksiin osoitetuista EMKR:n kokonaismenoista.

H. ottaa huomioon, että EU:n laivasto on edelleen pienentynyt viime vuosina ja että vuonna 2020 purettujen kalasaaliiden arvo laski 17 prosenttia, työllisyys 19 prosenttia ja voitot 29 prosenttia vuoteen 2019 verrattuna ([27]);

I. ottaa huomioon, että pienimuotoista kalastusta harjoittavalla laivastolla on kaikista laivastoista rajallisimmat taloudelliset resurssit;

J. ottaa huomioon, että pienimuotoiselle kalastukselle tyypillisiä piirteitä ovat vähäiset ympäristövaikutukset, kausittainen vaihtelevuus lajien, kalastusalueiden ja pyydysten suhteen, tuotantotoiminnan pienimuotoisuus, eri lajien biologisten ja vaellussyklien kunnioitus pienimuotoisen kalastuksen monipuolisuuden ja pyydysten erittäin valikoivan käytön ansiosta, vähäinen sivusaaliiden ja poisheitettyjen saaliiden määrä ja kyky tuottaa enemmän tuloja kutakin investoitua euroa kohti, enemmän saalista kutakin käytettyä polttoainelitraa kohti ja enemmän sosioekonomista arvoa kutakin purettua kalasaaliskiloa kohti;

K. katsoo, että kalastustoiminnan erityispiirteiden, jotka johtuvat sen sosiaalisesta rakenteesta, kaupankäyntimuodoista sekä eri kalastusalueiden välisistä rakenteellisista ja luonnollisista eroista, lisäksi on otettava huomioon eri jäsenvaltioiden väliset huomattavat erot laivastoissa, laivastonosissa, eri laivastonosien ympäristövaikutuksissa, kohdelajeissa, pyydyksissä, tuottavuudessa ja kulutustottumuksissa;

L. toteaa, että pienimuotoista kalastusta harjoittavan laivaston yleisiin piirteisiin kuuluvat hyvin vanhat laivastonosat ja riittämätön teknologia, minkä vuoksi pienimuotoista kalastusta varten tarvitaan erityinen tukiohjelma ja sen nykyaikaistamiseen ja kehittämiseen tarkoitettua vahvaa julkista taloudellista tukea, jota ilman pienimuotoisen kalastuksen jatkuvuus vaarantuu;

M. ottaa huomioon, että EMKVR-asetuksessa velvoitetaan jäsenvaltiot ottamaan huomioon pienimuotoisen rannikkokalastuksen erityistarpeet, kun ne tekevät asetuksessa tarkoitetun vahvuuksia, heikkouksia, mahdollisuuksia ja uhkia käsittelevän analyysin tilanteesta;

N. toteaa, että vuonna 2019 EU-28:n kalastuslaivaston aluksista 64,9 prosenttia oli vähintään 25 vuotta vanhoja ([28]) ja että kaikkien alusten keski-ikä oli 29,9 vuotta ([29]) ja pienimuotoisen kalastuksen kohdalla 32,5 vuotta, mikä merkitsee sitä, että erittäin merkittävä osa laivastosta on hyvin vanhaa, jolloin parhaita turvallisuus- ja toimintaolosuhteita ei voida taata, niihin liittyvät riskit lisääntyvät ja toiminta on kalliimpaa;

O. ottaa huomioon, että pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien ikäprofiili on korkeampi kuin muuntyyppisessä kalastuksessa, sillä heistä 72 prosenttia on yli 40-vuotiaita ja 11 prosenttia yli 65-vuotiaita;

P. toteaa, että nykyisten tilastojen rajallisuuden vuoksi naisten asemasta kalastusalalla on vaikea tehdä täsmällistä analyysia; toteaa kuitenkin, että empiiristen todisteiden perusteella naisilla on merkittävä rooli pienimuotoisessa kalastuksessa, sillä he ovat siinä tärkeässä asemassa joissakin yhteisöissä ja heitä työskentelee paljon äyriäisten ja nilviäisten keräämisessä ja enemmistönä maalla suoritettavassa toimintojen ja pyydysten valmistelussa sekä kalojen myynnissä ja jalostuksessa, erityisesti säilyketeollisuudessa;

Q. ottaa huomioon, että kalastuksen sosiaalista ulottuvuutta EU:ssa koskevan raportin mukaan naisten osuus pienimuotoisessa kalastuksessa työskentelevien henkilöiden kokonaismäärästä on 5,4 prosenttia (yli kaksinkertainen määrä verrattuna laajamittaiseen kalastukseen ja aavanmerenkalastukseen);

R. katsoo, että EU:n kalastusalalla on keskeinen merkitys kalataloustuotteiden yleiselle saatavuudelle sekä elintarvikevarastojen tasapainolle eri jäsenvaltioissa ja EU:ssa kokonaisuutena;

([27]) Komission 9. kesäkuuta 2021 antama tiedonanto ”Kohti kestävämpää kalastusta EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2022” (COM(2021)0279).

([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/FISH_FLEET_ALT__custom_1479572/default/table?lang=en

([29]) https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt-facts_and_figures=2

S. katsoo, että on varmistettava, että yhteisellä kalastuspolitiikalla tavoiteltu kalastuksenhoidon keskittäminen on sopusoinnussa alan sosioekonomisen elinkelpoisuuden takaamisen kannalta välttämättömän paikallisen hallinnoinnin kanssa;

T. toteaa, että alueellistaminen on yksi yhteisen kalastuspolitiikan pilareista ja että hajautettu lähestymistapa on erityisen tärkeä pienimuotoisen rannikkokalastuksen kannalta, kun otetaan huomioon kalastusalan erot yksittäisten jäsenvaltioiden välillä;

U. katsoo, että paikallinen yhteishallinnointi on avainasemassa, jotta voidaan varmistaa, että pienimuotoisen kalastuksen ala on mukana päätöksentekoprosessissa;

V. katsoo, että yhteinen kalastuspolitiikka ei näin ollen tarjoa pienimuotoiselle kalastukselle selkeää ja eriytettyä lainsäädännöllistä tukea, jolla voitaisiin osaltaan varmistaa pienimuotoisen kalastuksen sosioekonominen elinkelpoisuus; katsoo, että jäsenvaltiot eivät myöskään ole onnistuneet ottamaan käyttöön tehokkaita toimenpiteitä tämäntyyppistä kalastusta varten;

W. ottaa huomioon, että monilla Euroopan rannikkoalueilla ja erityisesti Välimerellä pienimuotoisella kalastuksella ja äyriäisten ja nilviäisten keruulla on niin taloudellinen ja sosiaalinen ulottuvuus kuin ympäristöulottuvuuskin, mikä edistää merkittävästi sosioekonomista hyvinvointia, työllisyyttä sekä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta eri rannikkoalueilla ja syrjäisimmillä alueilla, joilla on usein rakenteellisia rajoitteita ja jotka tarvitsevat tukea voidakseen hyödyntää mahdollisuuksia talouden monipuolistamiseen;

X. katsoo, että kalastuksesta saatavia tuloja ei näin ollen tulisi pitää ainoastaan taloudellisina voittoina, sillä ne myös edistävät sellaisen elämäntavan ylläpitämistä, jolla on valtava kulttuurinen ja historiallinen arvo monille rannikkoyhteisöille ja joka tarjoaa samalla tärkeän sosiaalisen ja taloudellisen turvaverkon; katsoo, että tässä mielessä pienimuotoinen kalastus on ratkaisu väestön vähenemiseen ja ikääntymiseen sekä kasvavaan työttömyyteen, jotka ovat suuria haasteita useimmille Euroopan maiden rannikkoalueille ja saarille; toteaa, että pienimuotoisella kalastuksella on poikkeuksellinen ja monimuotoinen vaikutus rannikkoalueiden sosiaaliseen ja kulttuuriperintöön;

Y. katsoo, että pienimuotoisella kalastuksella voi olla keskeinen rooli kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa, kuten alatavoitteessa 14 b nimenomaisesti todetaan; katsoo, että pienimuotoinen kalastus voi edistää myös muita kestävän kehityksen tavoitteiden taustalla olevia poliittisia vaatimuksia, ja toteaa, että näitä kestävän kehityksen tavoitteita ovat esimerkiksi tavoite 2 (”Ei nälkää”) ja sen alatavoite 2.3, tavoite 5 (”Sukupuolten tasa-arvo”) ja sen alatavoitteet 5 a ja 5 b, tavoite 8 (”Ihmisarvoista työtä ja talouskasvua”) ja sen alatavoite 8.5 sekä koko tavoite 13 (”Ilmastotekoja”);

Z. katsoo, että kalastajat ovat ”merten suojelijoita” ja että kalastus lisää terveelliseen ja tasapainoiseen ruokavalioon kuuluvien runsaasti proteiinia sisältävien elintarvikkeiden tarjontaa;

AA. toteaa, että suurin osa kalastusaluksilla tapahtuvista onnettomuuksista ja vaaratilanteista johtuu inhimillisistä tekijöistä (62,4 prosenttia) ja toiseksi yleisin syy ovat järjestelmä- ja laitehäiriöt (23,2 prosenttia tapauksista);

AB. toteaa, että usein pienimuotoisessa kalastuksessa aluksella on vain yksi kalastuksen ammattilainen;

AC. katsoo, että pienimuotoista kalastusta harjoittavan laivaston turvallisuuteen ja työskentelymukavuuteen liittyviä kysymyksiä ei voida tarkastella ottamatta huomioon pyyntiponnistusta ja pyyntitehoa; katsoo tässä yhteydessä, että bruttovetoisuuden rajoittaminen kalastuskapasiteetin laskemisperusteena vaikuttaa kielteisesti pienimuotoista kalastusta harjoittavan laivaston turvallisuuteen ja mukavuuteen, koska se vähentää kannustimia vaihtaa ja nykyaikaistaa aluksia tai lisätä käytettävissä olevaa tilaa, jotta voitaisiin parantaa miehistön työskentelymukavuutta, turvallisuutta ja viime kädessä alan houkuttelevuutta erityisesti nuorten ja naisten näkökulmasta;

AD. katsoo, että tällaisia turvallisuuskysymyksiä ei voida tarkastella ottamatta huomioon jäsenvaltioiden pienimuotoista kalastusta harjoittavien laivastojen erityispiirteitä, kuten sitä, että laivasto voi altistua suurille riskeille alakohtaisten turvallisuusohjeiden puuttumisen, toiminnan yksin suoritettavan luonteen, pitkien työaikojen tai laitteistoon kiinnijäämisen vaaran vuoksi; ottaa huomioon, että laivaston toimintaolot vaihtelevat; ottaa huomioon, että osa laivastosta harjoittaa toimintaansa rannoilta tai satamista, joissa toimintaolot ovat hyvin usein epävarmat; katsoo, että tässä tilanteessa olisi harkittava konetehon räätälöintiä laivaston ominaispiirteiden ja toimintaolojen mukaan lisäämättä pyyntiponnistusta tai saalismääriä, jotta laivaston satamaan saapuminen ja sieltä poistuminen olisi turvallisempaa;

AE. katsoo, että nämä erityisistä turvallisuussyistä johtuvaan konetehon lisäämiseen liittyvät näkökohdat olisi rahoitettava tuilla ja tietyin edellytyksin EMKVR:stä edellyttäen, että ne eivät lisää pyyntiponnistusta tai pyyntikykyä; katsoo, että näistä syistä EMKVR:n tukea olisi voitava myöntää myös satamien ruoppaukseen;

AF. ottaa huomioon, että pienimuotoinen kalastus on paljon riippuvaisempi meriolosuhteista kuin laajamittainen kalastus, minkä vuoksi kalastuskaudet ovat vaihtelevampia alus- ja pyydystyypistä riippuen, ja tämä vaikuttaa niiden työpäivien määrään vuodessa, joina merenkulku on mahdollista;

AG. ottaa huomioon, että pienimuotoinen kalastus on kestävää kalakantojen luonnonmukaisen hoidon, luonnonvarojen ja valikoivuuden kannalta sekä sosiaalisesti ja taloudellisesti ja että tämä kaikki lujittaa tämän toiminnan asemaa;

AH. ottaa huomioon, että saastuminen, elinympäristöjen häviäminen, meriliikenne ja kilpailu tilasta sekä ilmastonmuutos, jonka merkittäviä vaikutuksia ovat veden lämpötilan nousu, happamoituminen, merivirtojen muutokset, lajien epäsynkronia ja vieraslajien leviäminen, aiheuttavat paineita kalakannoille ja myös suoria ja epäsuoria vahinkoja kalastukselle;

AI. katsoo, että on tarpeen lisätä valmiuksia sopeutua ilmastonmuutoksen ja kriisien vaikutuksiin ja lieventää niitä ottamalla käyttöön toimenpiteitä rannikkoyhteisöjen selviytymiskyvyn vahvistamiseksi;

AJ. ottaa huomioon, että pienimuotoisella kalastuksella voidaan myös edistää hiilestä irtautumista ja energiatehokkuutta ja siten hillitä ilmastonmuutosta;

AK. toteaa, että pienimuotoinen kalastus on erittäin tärkeää EU:ssa erityisesti monille kalastusyhteisöille yhdessä laajamittaisen kalastuksen ja aavanmerenkalastuksen kanssa;

AL. toteaa, että monet alan sosioekonomisen tilanteen heikkenemiseen johtaneet syyt ovat yhä käsittelemättä ja että esimerkiksi kalastajien asemaa toimitusketjussa on vahvistettava;

AM. katsoo, että tuottajaorganisaatioiden, yhdistysten ja kalastuskuntien tunnustaminen antaisi niille mahdollisuuden saada taloudellista tukea ja että niiden aktiivisen osallistumisen edistäminen yhteishallinnoinnin avulla voisi selvästi parantaa alan tuloja;

AN. ottaa huomioon, että pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen tuloihin vaikuttavat hintojen ja markkinoiden jyrkät vaihtelut, joihin taas vaikuttavat herkästi monet ulkoiset tekijät, kuten koronaviruspandemia;

AO. ottaa huomioon, että kalastusalan erilaiset tulo- ja palkkajärjestelmät vaihtelevat suuresti ja riippuvat suurelta osin meren tarjoamista kalastusmahdollisuuksista ja että tämä on yksi niistä tekijöistä, joiden vuoksi ala ei enää houkuttele uusia sukupolvia;

AP. ottaa huomioon, että ammattikalastajien palkka on usein matala ja heidän työolonsa ovat vaikeat ja usein epävarmat ja että heidän ammattinsa on edelleen maailman vaarallisin, ja toteaa, että kalastusyrityksen perustamiseen liittyvien kustannusten nousu ja alan lisääntyvä keskittyminen vähentävät kalastusalan houkuttelevuutta erityisesti nuorten näkökulmasta;

AQ. ottaa huomioon, että markkinoita hallitsee usein pieni määrä vakiintuneita tuotteita ja että pienimuotoisesta kalastuksesta saatavia tuotteita, jotka tarjoavat kestävän vaihtoehdon voimakkaasti hyödynnetyille lajeille, ei markkinoida riittävästi; ottaa huomioon, että usein kuluttajat eivät saa täydellisiä tietoja ostamastaan tuotteesta tai tuotantojärjestelmästä ja käytetystä pyydyksistä;

AR. katsoo, että pienimuotoisen kalastuksen kestävä kannattavuus on tärkeää alan houkuttelevuuden lisäämiseksi;

AS. ottaa huomioon, että kalastuslisenssien myöntämiseen Yhdistyneen kuningaskunnan vesille liittyvät haasteet vaikuttavat eniten pienimuotoista kalastusta harjoittaviin aluksiin, koska niiden on vaikea todistaa kalastus-historiaansa;

AT. ottaa huomioon, että pienimuotoista kalastusta harjoittavilla yrityksillä on usein liian vähän pääomaa tai rahoitusta ja niillä on hyvin rajalliset mahdollisuudet käyttää kirjanpidon perusvälineitä tai saada luottoa, mikrorahoitusta ja vakuutuksia;

AU. ottaa huomioon, että pienimuotoisen kalastuksen alalla on edelleen taloudellisia vaikeuksia ja sen tulot ovat vähentyneet merkittävästi, mikä johtuu toimintakustannusten merkittävästä kasvusta ja muista tilannetta pahentavista tekijöistä, kuten kalan ensimyynnin arvon alenemisesta ja polttoaineiden hintojen noususta; ottaa huomioon, että nämä ja muut tekijät ovat lisänneet pienimuotoisen kalastuksen riippuvuutta polttoainetuista ja että usein kalastajat joutuvat niiden vuoksi lisäämään pyyntiponnistustaan, jotta heidän toimintansa olisi taloudellisesti kannattavaa;

AV. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksessa ja EMKVR-asetuksessa säädetään erityistuesta EU:n syrjäisimmille alueille;

AW. ottaa huomioon, että pienimuotoinen kalastus on perinteisesti kärsinyt organisatoristen valmiuksien puutteesta; ottaa huomioon, että tärkeimpiä tekijöitä, jotka rajoittavat kollektiivisia toimia pienimuotoisen kalastuksen alalla, ovat alan toimijoiden suuri määrä sekä niiden maantieteellinen hajaantuneisuus, toimialan perustuminen pääasiassa pieniin perheyrityksiin, hallintoon keskittyvän koulutetun henkilöstön puute sekä se, etteivät pienimuotoista kalastusta edustavat organisaatiot saa taloudellista tukea päätöksentekoprosessiin osallistumista varten;

AX. ottaa huomioon, että kalastusalan tutkijat ja kalastuksenhoidosta vastaavat tahot niin kansallisella kuin EU:n tasolla ovat suorittamassaan seurannassa ja valvonnassa yleisesti jättäneet huomiotta EU:n pienimuotoisen kalastuksen; katsoo, että pienimuotoisen kalastuksen seurantaa ja valvontaa olisi parannettava, jotta voidaan kerätä näyttöä EU:n kalastuksen kestävästä hallinnasta ja tarvittaessa esittää todisteita kalastustoiminnasta;

AY. katsoo, että tarvitaan lisää investointeja, jotta voidaan tehdä ajantasaista tutkimusta luonnonvarojen, meriekosysteemien ja erityisesti kalakantojen tilasta ja parantaa niitä koskevaa ymmärrystä niiden kestävän hoidon varmistamiseksi;

AZ. katsoo, että yksinomaan kalastuspäivien vähentämiseen perustuvat hoitostrategiat, kuten läntisellä Välimerellä sovellettu strategia, tukahduttavat pienimuotoisen kalastuksen; katsoo, että tällaiset jatkuvat vähennykset yhdessä koronaviruspandemian vuoksi jo ennestään epävarman tilanteen kanssa saattavat johtaa siihen, että suuri osa alasta romahtaa, koska se ei enää pysty saavuttamaan selviytymisen kannalta välttämätöntä kannattavuuden vähimmäistasoa; toteaa, että näihin vähennyksiin liittyy myös lukuisia kysymyksiä, kuten huoli turvallisuudesta aluksilla, lisääntynyt loukkaantumisriski, laittoman kalastuksen lisääntyminen ja työttömyyden sosiaaliset seuraukset;

BA. ottaa huomioon, että kalastusyhdistykset, kuten kalastuskunnat, ovat keskeisessä asemassa joidenkin jäsenvaltioiden elintarvikejärjestelmissä, joissa ne toimivat kalastusalaa ja erityisesti pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavia aluksia ja äyriäisten ja nilviäisten kerääjiä edustavina voittoa tavoittelemattomina yhteisötalouden yhteisöinä, harjoittavat yleistä etua koskevia tehtäviä merikalastuksen ja kalastusalan työntekijöiden hyväksi sekä hoitavat liiketoimintatehtäviä, kuten markkinoivat tuotteita ja tarjoavat neuvonta- ja hallinnointipalveluja;

BB. katsoo, että on tarpeen määritellä kalavarojen hoitopolitiikka, joka kunnioittaa kollektiivista oikeutta hyödyntää kalavaroja ja perustuu ensisijaisesti niiden biologisiin näkökohtiin ja joka toteutetaan kalastuksen yhteishallinnointijärjestelmänä, jossa otetaan huomioon kalavarojen ja niitä vastaavien merialueiden erityisolosuhteet ja johon alalla työskentelevät osallistuvat tehokkaasti;

BC. toteaa, että Pellolta pöytään -strategian mukaan yhdistykset, kuten kalastuskunnat, olisi tunnustettava EU:n oikeudessa ja niiden olisi voitava saada taloudellista tukea tasavertaisesti tuottajaorganisaatioiden kanssa; toteaa, että komissiota on pyydetty tekemään asiaa koskeva aloite;

BD. ottaa huomioon, että pienimuotoista kalastusta harjoittavat kalastajat tarvitsevat koulutusta, myös uusien taitojen kehittämiseen;

Torstai 19. tammikuuta 2023

BE. ottaa huomioon, että naisten tekemä työ tuo lisäarvoa pienimuotoiseen kalastukseen;

BF. katsoo, että pienimuotoinen kalastus joutuu kilpailemaan yhä enemmän muiden sinisen talouden toimintojen sekä sellaisten uusiutuvan energian hankkeiden kanssa, jotka vaikuttavat moniin toimintoihin rannikoilla, rannoilla tai satama-alueilla ja ottavat siten mahdollisesti haltuunsa alueita, joita käytettiin aiemmin lähes yksinomaan pienimuotoiseen kalastukseen, mikä johtaa ihmisten muuttamiseen muualle ja merten ja rannikoiden valtaamiseen;

BG. toteaa, että keskiluokkaistuminen saattaa tehdä monista kehittyvistä rannikkoalueista aina vain kalliimpia asuinpaikkoja, minkä vuoksi pienimuotoista kalastusta harjoittavat kalastajat joutuvat muuttamaan kauas työpaikastaan ja heidän toiminnastaan tulee entistäkin vaikeampaa ja hankalampaa;

BH. katsoo, että EU:n edistämä suojelun lisääminen vaikuttaa erityisesti pienimuotoiseen kalastukseen, mistä on esimerkkinä suojeltujen merialueiden ja suojeltujen merialueiden verkostojen täytäntöönpano, joka vaikuttaa pienimuotoiseen kalastukseen rajoittamalla toimintaa ja liikkumista; katsoo, että tähän alaan kohdistuvia vaikutuksia otetaan harvoin huomioon näiden politiikkojen suunnittelussa ja tätä pahentaa se, että alan toimijat eivät ole riittävästi mukana näissä prosesseissa ([30]);

BI. ottaa huomioon, että kalastusala yleisesti ottaen ja erityisesti pienimuotoinen kalastus ovat aliedustettuina kalastuksenhoitopolitiikkojen ja merialueiden käyttöä koskevien politiikkojen määrittelyssä;

BJ. ottaa huomioon, että on olemassa erilaisia kalastusalan järjestöjä tuottajaorganisaatioista kalastajien yhdistyksiin, alusten omistajien yhteenliittymiin ja osuuskuntiin ja että pienimuotoista kalastusta edustavien jäsenten määrä niissä vaihtelee; ottaa huomioon, että monet pienten alusten omistajat eivät kuulu mihinkään järjestöön; ottaa huomioon, että kalastusalan ammattilaiset ovat edustettuina kalastusalan ammattijärjestöissä; katsoo, että alan olisi voitava itse päättää, miten se organisoi toimintansa;

BK. katsoo, että asiaa koskevien tietojen erittely on riittämätöntä, mikä vaikeuttaa yksityiskohtaisten tietojen saamista erityisesti pienimuotoisesta kalastuksesta ja hankaloittaa analysointia, erityisesti yritysten, alusten omistajien, kalastusalan ammattilaisten, alusten ja pyydysten, työolojen, iän ja sukupuolen osalta;

Pienimuotoisen kalastuksen vahvistaminen arvoketjussa, kalastustulojen lisääminen ja tulojen monipuolistaminen

1. katsoo, että pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen tulevaisuus ei riipu ainoastaan pitkällä aikavälillä toteutettavista ja kestävistä toimenpiteistä vaan myös välittömistä, tarkoituksenmukaisista ja tehokkaista toimenpiteistä kalastajien voittomarginaalien kasvattamiseksi, kuten kiintiöiden nostamisesta tieteellisten lausuntojen mukaisesti; katsoo, että on parannettava alan organisatorisia ja kaupallisia valmiuksia ja ammatin houkuttelevuutta, tarjottava koulutusta ja kohdennettua tukea nuorille, parannettava toimintaoloja, jotta voidaan lisätä erityisesti naisten työskentelyä aluksilla ja alalla yleisemmin, sekä vahvistettava alan asemaa toimitusketjussa; kehottaa tämän vuoksi komissiota tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa perustamaan ja panemaan täytäntöön EMKVR:n puitteissa pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen tukimekanismeja, joiden avulla voidaan käsitellä alalle tyypillisiä ongelmia;

2. katsoo, että pienimuotoisen kalastuksen tulevaisuus edellyttää, että sen erityisluonne otetaan huomioon yhteisessä kalastuspolitiikassa ja että nykyisiä välineitä mukautetaan vastaamaan alan tarpeita;

3. korostaa, että tarvitaan yhteinen, laajempi ja tarkoituksenmukaisempi pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen määritelmä; painottaa, että tällaisen määritelmän olisi oltava käytännöllinen, mitattava ja selkeä; korostaa myös, että määritelmän olisi perustuttava asianmukaiseen arviointiin, jossa otetaan huomioon muut pienimuotoisen kalastuksen piirteet ja perusteet kuin aluksen pituus, jotta pienimuotoista kalastusta koskeva EU:n määritelmä vastaisi alan todellisuutta, kuten on jo tehty määritelmissä, jotka sisältyvät tiettyihin kansainvälisiin yleissopimuksiin, kuten Kansainvälisestä Atlantin tonnikalojen suojelukomissiosta (ICCAT) tai Välimeren yleisestä kalastuskomissiosta (GFCM) tehtyihin sopimuksiin;

([30]) Ks. *Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*, s. 8.

4. korostaa, että tämä määritelmä olisi sisällytettävä horisontaaliseen asetukseen, kuten YKP-asetukseen, jotta se kattaisi EU:n koko kalastuslainsäädännön; katsoo, että määritelmän muuttaminen ei saisi vaikuttaa EMKVR:n täytäntöönpanoon nykyisellä kaudella; kehottaa komissiota käsittelemään tätä kysymystä YKP-asetuksen tulevassa uudelleentarkastelussa;

5. katsoo, että alan arvoketjua tuottajan ja kuluttajan välillä on vahvistettava ja lyhennettävä, mikä lisäisi mahdollisuuksia suoramyyntiin kalastajilta kuluttajille ja vähentäisi välikäsien määrää, jotta ihannetapauksessa päästäisiin tilanteeseen, jossa tuottaja pystyy toimittamaan tuotteet suoraan loppuasiakkaalle; korostaa, että on edistettävä markkinointistrategioita, myös uusia jakelukanavia, ja tuettava mekanismeja, joilla monipuolistetaan tuotevalikoimaa, jotta kalastajille saadaan mahdollisimman suuri hyöty, lisätään kannattavuutta, tuetaan parempia korvauksia ja edistetään lisäarvon oikeudenmukaista ja asianmukaista jakautumista kalastajille;

6. kehottaa jakamaan lisäarvon nykyistä oikeudenmukaisemmin ja asianmukaisemmin alan arvoketjussa ja harkitsemaan interventiokeinoja, kuten takuu-ja ohjehintoja, joiden muuttujiin sisällytettäisiin tuotantokustannukset, jotta voidaan päästä tähän tavoitteeseen ja parantaa kalastajien tulotasoa; muistuttaa, että jos ketjussa on vakavaa epätasapainoa, jäsenvaltioilla olisi oltava valtuudet puuttua asiaan;

7. korostaa, että pienimuotoinen kalastus on arvoketjun heikoin osa ja että markkinajärjestelyt hyödyttävät usein enemmän ostajia kuin kalastajia, joilla on vain vähän tai ei lainkaan määräysvaltaa hinnoitteluun, mikä puolestaan johtaa marginaalisiin tuloihin myydyistä tuotteista;

8. kehottaa toteuttamaan EU:n tai jäsenvaltioiden tasolla toimenpiteitä lähtömarkkinoiden puolustamiseksi tai luomiseksi, jotta voidaan edistää perinteisten tuotteiden lyhyitä myyntiketjuja; korostaa, että on tärkeää tuoda esiin ja puolustaa pienimuotoisella kalastuksella pyydettyjen kalojen ominaisuuksia, kuten tuoreutta, kausiluonteisuutta, kulttuuriperintöä ja kestävyyttä; kehottaa tukemaan tällaisia tuotteita voimakkaammin messuilla, pienissä kaupoissa ja ravintoloissa ottaen huomioon väestön ruokailutottumukset, jotta voidaan maksimoida paikallisten kalastustuotteiden arvo ja edistää paikallista kehitystä; vaatii luomaan paikallisia kalastustuotteita varten menekinedistämiskampanjoita, joissa hyödynnetään kaikilta osin yhteistä markkinajärjestelyä (YMJ) ja yhteistä kalastuspolitiikkaa;

9. korostaa tarvetta edistää tuotevalikoiman monipuolistamista aloitteilla, joilla pyritään luomaan uusia markkinoita ja tuomaan esille vähemmän tunnettuja ja kulutettuja syötäviä lajeja, jotta voidaan parantaa pienimuotoisen kalastuksen markkina-asemaa, hillitä sellaisten tuotteiden kysyntää, joiden jatkuva tarjonta läpi vuoden voidaan taata ainoastaan tuonnilla, ja auttaa vähentämään liikakalastettuihin lajeihin kohdistuvaa pyyntipainetta; muistuttaa, että myös säilyketeollisuudessa on tuettava tuotevalikoiman monipuolistamista erityisesti käyttämällä aliarvostettuja tai vähemmän kulutettuja lajeja;

10. kehottaa toteuttamaan hotelli- ja ravintola-alaa varten koulutusohjelman, jossa annetaan tietoa kala-, äyriäis- ja nilviäistuotteista ja hyvistä luonnonvarojen suojelukäytännöistä ja lisätään erityisesti tietoisuutta lajien myymättä ja kuluttamatta jättämisestä kalastuskieltokauden aikana;

11. korostaa, että on tärkeää toteuttaa vähittäiskaupan alalla innovatiivisia hankkeita, joissa painotetaan yhteistyötä kalastuskuntien ja pienimuotoisen kalastuksen alan yhdistysten kanssa ja siten ylläpidetään läheistä suhdetta loppukuluttajiin;

12. kehottaa jäsenvaltioita ja tuottajaorganisaatioita harkitsemaan parempia keinoja suuremman lisäarvon kalajalosteiden, kuten säilykkeiden, kaupan pitämisen edistämiseksi vastaavasti kuin tiettyjen maataloustuotteiden suhteen toimitaan, sekä unionin kalataloustuotteiden ulkoista markkinointia tukevia ohjelmia, mukaan lukien niiden esittely kansainvälisissä kilpailuissa ja messutapahtumissa;

13. korostaa, että kala- ja äyriäisalalla on hyvin vähän välineitä, kuten merkintöjä, joiden avulla kuluttajat voivat arvioida pienimuotoisen kalastuksen kestävyyskriteerejä ja suosia vähävaikutteisia tuotteita; korostaa, että merkinnöistä voi tulla pienimuotoisen kalastuksen kannalta myös haitta, koska joidenkin tarvittavien tietojen saaminen voi olla työlästä tai kalastajilta saattaa puuttua taloudelliset valmiudet sertifiointiprosessin käynnistämiseen;

14. katsoo, että YMJ-asetusta on tarkistettava perusteellisesti, jotta se auttaisi paremmin varmistamaan alan tulot ja markkinoiden vakauden sekä parantamaan kalataloustuotteiden kaupan pitämistä ja kasvattamaan niiden lisäarvoa; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää luoda kalojen ja äyriäisten sertifiointimerkintöjä ja kalastustuotteiden tuotemerkkimekanismeja sekä lisätä toimitusketjun jäljitettävyyttä, mikä puolestaan parantaisi kuluttajille suunnattua tiedotusta ja siten kannustaisi heitä ostamaan paikallisesti ja kestävästi hankittuja kala- ja äyriäistuotteita ja lisäisi heidän tietoisuuttaan pienimuotoisella kalastuksella saatavista tuotteista;

15. kehottaa helpottamaan pienimuotoisen kalastuksen tukiohjelmia EMKVR:n kautta, jotta voidaan parantaa yrityshallintoa ja organisatorisia valmiuksia, alentaa tuotantokustannuksia, parantaa ensimyyntihintoja ja varmistaa taloudellinen ja ympäristökestävyys erityisesti kestävämmän ja nykyaikaisemman laivaston avulla;

16. korostaa, että pienimuotoisen kalastuksen alalla on edelleen vaikeuksia, joita voivat pahentaa myös polttoaineiden ja muiden tuotantopanosten hintojen vaihtelu ja nousu, ja toteaa, että ne vaikuttavat erityisesti vähemmän kilpailukykyisiin laivastonosiin eli pienimuotoiseen kalastukseen ja rannikkokalastukseen;

Toimintaolojen parantaminen ja pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen tulevaisuuden turvaaminen

17. pitää myönteisenä, että EMKVR:stä voidaan tukea moottoreiden nykyaikaistamista tai korvaamista tai vähemmän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien uusien moottoreiden hankkimista, mukaan lukien uusia energiatehokkaita teknologioita käyttävät moottorit, sekä bensiinimoottoreiden muuntamista; katsoo, että olisi käytettävä korkeimpia olemassa olevia yhteisrahoitusosuuksia; varoittaa, että monia näistä vaihtoehtoisista moottoriratkaisuista ei ole vielä kehitetty riittävästi tai ne edellyttävät bruttovetoisuuden merkittävää lisäämistä, kuten joidenkin sähkömoottoreiden tapauksessa;

18. korostaa, että tietyillä alueilla suurin osa pienimuotoisesta kalastuksesta on riippuvainen polttoainetuista; varoittaa, että komission ehdotus neuvoston direktiiviksi energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan unionin kehyksen uudistamisesta (COM(2021)0563), jossa lakkautetaan kalastusalalle nykyisin pakollisesti myönnettävä verovapautus ja otetaan käyttöön vähimmäisverokanta, vaarantaa pienimuotoista kalastusta harjoittavien alusten elinkelpoisuuden, sillä ne eivät voi tehdä pitkiä matkoja tankatakseen polttoainetta satamissa, joissa hinnat ovat matalammat; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan yhtäläiset edellytykset kansainvälisellä tasolla ja näin ollen jatkamaan kalastusalan polttoaineverovapautusta; korostaa, että uudet lähestymistavat eivät saisi aiheuttaa rasitetta pienimuotoiselle kalastukselle ja että niissä olisi keskityttävä vaihtoehtoisiin ratkaisuihin, joiden avulla ala voi yhdistää oikeudenmukaisen siirtymän kohti vihreän kehityksen ohjelmassa asetettuja tavoitteita, taloudellisesti kannattavan toiminnan ja kunnolliset työolot työntekijöille; katsoo tässä yhteydessä ja ottaen huomioon polttoaineiden hintojen nykyisen poikkeuksellisen inflaation, että jäsenvaltiot voisivat harkita poikkeustoimenpiteitä pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen alalla odotettavissa olevan tuotantokustannusten kasvun kattamiseksi erityisesti EMKVR:n ja kansallisten toimintaohjelmien puitteissa;

19. korostaa koronaviruskriisin kalastusalalle aiheuttamia vaikeuksia ja vakavia kielteisiä taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia sekä sitä, että jäsenvaltioiden on tarvittaessa kanavoitava käytettävissä olevat kansalliset ja EU:n varat ja harkittava poikkeustoimenpiteitä kalastajien ja alan muiden työntekijöiden auttamiseksi selviytymään kriiseistä tai markkinahäiriöistä; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään kriisimekanismien kautta saatavilla olevia varoja pienimuotoisen kalastuksen tukemiseen; korostaa, että kriisistä huolimatta pienimuotoinen rannikkokalastus on jatkunut ja se antaa EU:n kansalaisille mahdollisuuden saada kala- ja äyriäistuotteita erityisesti eristyneillä rannikkoalueilla, saarilla ja syrjäisimmillä alueilla;

20. kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan elpymis- ja palautumistukivälineestä varoja pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavaan laivastoon tehtäviin investointeihin, jotta voidaan auttaa kalastajia ja kalastukseen liittyvää työtä tekeviä toimijoita, jotka ovat pääasiassa naisia, kuten verkon paikkaajia, maissa toimivia avustajia ja pakkaajia sekä muita työntekijöitä;

21. kehottaa komissiota helpottamaan EMKVR:n puitteissa pienimuotoiselle kalastukselle alakohtaista tukea varastointi-, jäädytys- ja jäähdytyslaitteistojen asentamiseen ja kylmäketjun ylläpitämiseen laivasta loppukuluttajalle asti; katsoo, että tämä tuki on ratkaiseva tekijä siinä, että pienimuotoisessa kalastuksessa voidaan hyödyntää kalavarat mahdollisimman tehokkaasti tuhoamatta tai heikentämättä kantoja ja varmistaa tuoreiden ja korkealaatuisten tuotteiden säännöllinen saatavuus ja toimitus kuluttajille, hotelli- ja ravintola-alalle ja elintarvikkeiden jalostusteollisuudelle;

22. katsoo, että asianmukaiset varastointiolosuhteet satamissa voisivat helpottaa kalojen säilyttämistä ja taata niiden säilymisen sekä auttaa niiden kaupan pitämisessä, jotta kalojen kannattavuutta voidaan parantaa vaikuttamalla välillisesti hinnanmuodostukseen; muistuttaa tässä yhteydessä yhteisen markkinajärjestelyn ja tuottajaorganisaatioiden tarjoamista mahdollisuuksista;

23. katsoo, että EMKVR:n ja uusien kansallisten toimintaohjelmien olisi vahvistettava ja tuettava selkeästi pienimuotoista kalastusta, jotta voidaan auttaa varmistamaan lukemattomien kalastuksesta perinteisesti riippuvaisten rannikkoyhteisöjen kestävyys ja tuleva elinkelpoisuus, puuttua alan erityisiin ongelmiin ja tukea pienimuotoisen kalastuksen paikallista kestävää hallinnointia;

24. katsoo, että jäsenvaltioiden EMKVR:n täytäntöönpanon yhteydessä kanavoimalla tuella olisi puututtava rakenteellisiin puutteisiin ja siten osaltaan parannettava kalastustoiminnasta saatavia tuloja, edistettävä työntekijöiden oikeudet turvaavia työpaikkoja alalla ja taattava oikeudenmukaiset hinnat tuottajille, tuettava kalastukseen liittyvän, ennen kalastusta ja sen jälkeen tapahtuvan toiminnan kehittämistä sekä edistettävä rannikkoalueiden kehitystä ja yhteenkuuluvuutta kestävää kalastusta ja pienimuotoisen kalastuksen tulevaisuutta silmällä pitäen;

25. korostaa, että EMKVR:n rahoituksen toteutusasteen parantamiseksi ja pienimuotoisen kalastuksen tukimahdollisuuksien varmistamiseksi on tarpeen selvittää ja toteuttaa toimenpiteitä menettelyjen virtaviivaistamiseksi ja siten vähentää hakemuksiin liittyvää byrokratiaa, monimutkaisuutta ja hyväksymisaikaa muuttaa tuen saamisessa käytettävää rahoitusprosessia ja korvata se ennakkorahoitusjärjestelmällä sekä käyttää rahaston rahoituksen enimmäismäärät kokonaisuudessaan;

26. korostaa, että EU:lla ei ole välinettä, jonka avulla voitaisiin ymmärtää EMKR:stä ja EMKVR:stä pienimuotoisen kalastuksen alalle tehtyjen investointien laajuutta, rahoitettujen hyvien käytäntöjen määrää, konkreettisten tulosten saavuttamista ja sitä, miten paikalliset kalastusalan toimintaryhmät toimivat ja panevat yhteisen kalastuspolitiikan tehokkaasti täytäntöön; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön tällaisen perustavanlaatuisen välineen, jonka avulla voidaan ymmärtää, miten hyviä käytäntöjä voidaan laajentaa ja hyviä kalastusmenetelmiä levittää koko EU:ssa;

27. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan paikallistasolla teknistä apua, jolla helpotetaan pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien mahdollisuuksia saada EU:n ja kansallista rahoitusta;

28. pitää pienimuotoisen kalastuksen laivaston korkeaa keski-ikää hälyttävänä ja korostaa tässä yhteydessä, että tämän laivastonosan kalastustoiminnasta on tehtävä houkutteleva nuorille ja naisille; painottaa, että pienimuotoisen kalastuksen laivastoa on tarpeen uudistaa ja nykyaikaistaa, jotta voidaan parantaa alusten turvallisuutta ja elinoloja niillä sekä niiden energiatehokkuutta ja ympäristöystävällisyyttä ja samalla varmistaa, että koko kalastuslaivaston kalastuskapasiteetti ei kasva, ja parantaa laivastosta riippuvaisten kalastusyhteisöjen sosiaalista ja taloudellista kestävyyttä; korostaa tässä yhteydessä tarvetta puuttua tilanteisiin, joissa alukset ovat liian vanhoja ja lisäävät taloudellisia ja ympäristöön liittyviä toiminta-, ylläpito- ja uudelleenluokittelukustannuksia, mikä puolestaan vaarantaa turvallisuusolosuhteiden takaamisen toiminnan aikana; korostaa, että kalastuskapasiteetin mittaamiseen käytettävää bruttovetoisuutta, johon sisältyy myös miehistölle tarkoitetut tilat, koskevat kriteerit voivat haitata kalastusalusten nykyaikaistamista ja kipeästi kaivattua pienimuotoista kalastusta harjoittavan laivaston työolojen parantamista; kehottaa komissiota tarkistamaan näitä kriteerejä ja muita asiaan liittyviä säännöksiä sellaisen ratkaisun löytämiseksi, jolla voidaan sovittaa yhteen pienimuotoisen kalastuksen työntekijöiden tarpeet ja tarve varmistaa, että EU:n laivaston kalastuskapasiteettia ei lisätä;

29. muistuttaa, että laivaston tarvittavan uudistamisen ja/tai nykyaikaistamisen tukeminen on välttämätöntä, jotta voidaan parantaa toiminnan turvallisuutta, työoloja sekä taloudellista ja ympäristökestävyyttä; korostaa kuitenkin, että tähän olisi päästävä lisäämättä kalastuskapasiteettia;

30. katsoo, että pienimuotoisen kalastuksen tulevaisuus on vaarassa erityisesti syrjäisimmillä alueilla, jos sivuutetaan tarve uudistaa laivasto ja ylläpitää ja parantaa erityisesti (mutta ei ainoastaan) vanhentuneita ja tehottomia aluksia;

31. huomauttaa, että EMKVR tarjoaa mahdollisuuksia investoida alusten turvallisuuteen ja energiatehokkuuteen sekä parempiin elinoloihin niillä, mikä voi hyödyttää myös pienimuotoista kalastusta ja rannikkokalastusta harjoittavaa laivastoa, ja että sen olisi myös tarjottava rahoitusmahdollisuuksia alusten uudistamiseen, uudelleenjärjestelyihin ja uudelleenmitoittamiseen sekä uusien alusten hankkimiseen pienimuotoista kalastusta harjoittavaan laivastoon – erityisesti tapauksissa, joissa laivastolla on korkea keski-ikä eikä se takaa olennaisia turvallisuus- ja toimintaedellytyksiä – ja konetehon

lisäämiseen, jos se on asianmukaisesti perusteltua, jotta voidaan varmistaa paremmat turvallisuusolosuhteet aluksilla toiminnan aikana sekä merelle lähtemisen ja sieltä palaamisen yhteydessä ja pidentää merellä vietettyä aikaa edellyttäen, että pyyntiponnistus ei lisäänny etenkään syrjäisimmillä alueilla;

32. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kalastusalusten turvallisuutta sekä työ- ja elinoloja koskevat EU:n normit ja määräykset pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön;

33. painottaa, että jäsenvaltioiden olisi jatkuvasti ylläpidettävä ja kunnostettava satamiaan, jotta varmistetaan, että saaliit voidaan purkaa aluksesta ja siirtää maihin turvallisesti;

34. korostaa kalastusalan, myös pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen, sosioekonomista merkitystä työllisyyden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kannalta syrjäisimmillä alueilla, joille on ominaista rakenteelliset rajoitteet ja heikommat mahdollisuudet talouden monipuolistamiseen; kehottaa sen vuoksi kasvattamaan EU:n tukea pienimuotoiselle kalastukselle näillä alueilla;

35. panee merkille EMKVR:n puitteissa syrjäisimpien alueiden kalastusalalle myönnetyn tuen, jolla pyritään erityisesti antamaan tukea syrjäisestä sijainnista aiheutuvia lisäkustannuksia varten joidenkin syrjäisimpien alueiden tiettyjen kalastustuotteiden myynnin yhteydessä;

36. painottaa syrjäisimpien alueiden kalastusalan arvoketjujen erityispiirteitä ja muistuttaa erityishuomion tarpeesta arvoketjujen vahvistamiseksi ja markkinoille pääsyn helpottamiseksi esimerkiksi perustamalla uudelleen kalastusalan POSEI-ohjelma sekä perustamalla vastaava kuljetusalan ohjelma;

37. korostaa kalastusmatkailun mahdollisuuksia näillä alueilla keinona houkutella nuoria ammattiin ja monipuolistaa kalastajien tuloja lisäämättä heidän pyyntiponnistustaan, noudattaa pyyntiponnistusrajoituksia, lisätä yleistä tietoisuutta alan perinteistä ja parantaa meriosaamista; korostaa, että on tarpeen taata tähän toimintaan liittyvän byrokratian vähentäminen ja antaa EU:n tukea näille toimille;

38. katsoo, että pienimuotoisen kalastuksen tulevaisuus edellyttää, että EU:n säännöksillä varmistetaan sääntely-ympäristö, joka vahvistaa kalastajien asemaa toimitusketjussa ja tarjoaa investointeja alan pitkän aikavälin kestävyyteen, vakauteen ja taloudelliseen kilpailukykyyn;

39. katsoo, että kalastuspolitiikan tavoitteena olisi oltava taata kalataloustuotteiden yleinen saatavuus ruokaturvan ja elintarvikeomavaraisuuden varmistamiseksi, kehittää rannikkoyhteisöjä varmistaen, että kalastustoimintaa kehitetään ekologisten rajojen puitteissa, sekä lisätä kalastukseen liittyvien ammattien houkuttelevuutta; korostaa, että yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanossa olisi myös otettava huomioon pienimuotoisen kalastuksen sosioekonominen rooli kalastusyhteisöissä, sillä se tarjoaa työpaikkoja ja parantaa kalastajien ja avustavia tehtäviä suorittavien työntekijöiden, yleensä naisten, elinoloja, ja parannettava miehistön työ- ja elinoloja ja turvallisuutta, jotta voidaan houkutella nuoria ja saada aikaan sukupolvenvaihdos tässä toiminnassa taatun kestävyyden ja hyvän luonnonvarojen säilyttämisen puitteissa;

40. muistuttaa, että EU:n kalastuksen todellisuus on moniulotteinen ja että jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja kalastuslaivastoissa, eri laivastonosien ympäristövaikutuksissa, pyydyksissä, kalakannoissa ja niiden suojelun tasossa sekä väestön kulutustottumuksissa; korostaa, että kalastuksenhoito voidaan tarvittaessa alueellistaa yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa siten, että samalla kuitenkin varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille kalastajille, myös alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä; tähdentää, että tämän monimuotoisuuden vuoksi kalastuksenhoitoon on sovellettava poikkeuksia, jotka antavat jäsenvaltioille ja alueille mahdollisuuden ottaa käyttöön erikoistuneempia hoitokäytäntöjä, joissa otetaan huomioon erityispiirteet, edistetään vuoropuhelua, otetaan ala ja rannikkoyhteisöt mukaan päätöksentekoprosessiin ja politiikan määrittelyyn ja täytäntöönpanoon ja jotka perustuvat vankkaan tieteelliseen tietoon;

41. katsoo siksi, että jäsenvaltioiden EMKVR-ohjelmissa on otettava huomioon yhteishallinnoinnin avulla toteutettavat paikallistason hallinnointialoitteet;

42. korostaa, että kalastuksen valvontaa koskevan asetuksen (EY) N:o 1224/2009 meneillään olevassa tarkistuksessa olisi otettava huomioon pienimuotoisen kalastuksen erityispiirteet ja vältettävä sen rasittamista liialla byrokratialla erityisesti geopaikannuksen tai saalistietojen sähköisen lähettämisen osalta; kehottaa suunnittelemaan valvontajärjestelmän, joka soveltuu erityisesti pienimuotoisen rannikkokalastuksen todellisuuteen ja monimuotoisuuteen, johon kuuluu muun muassa äyriäisten ja nilviäisten kerääminen ja kalastus ilman aluksia, jolloin suhteellisuus ja vaiheittainen lähestymistapa ovat keskeisiä;

43. katsoo, että toiminnan monipuolistaminen kestävässä sinisessä taloudessa laajemmin on tärkeää, sillä siten voidaan tukea yhteisöjen kulttuuria ja edistää sellaisia kalastuksen sivutuotteita ja tuotteita, joilla on potentiaalia mutta ei kaupallista arvoa; katsoo kuitenkin, että tällainen toiminta ei saisi vaarantaa kalastustoimintaa tai kalastajien historiallisia oikeuksia mereen;

44. katsoo, että merialueiden käyttö muihin taloudellisiin tarkoituksiin ei saisi vaarantaa historiallisia kalastusoikeuksia; katsoo, että pienimuotoinen kalastus olisi sisällytettävä täysin näiden politiikkojen strategiseen suunnitteluun; katsoo, että vastaava tilanne on olemassa sisävesillä, joissa pienimuotoinen kalastus kärsii lisääntyvistä kalavaroihin ja makean veden käyttöön liittyvistä kiistoista ja joutuu kilpailemaan sellaisten alojen kanssa, joilla on kielteinen vaikutus rannikoiden luontotyyppeihin ja kalavaroihin;

45. korostaa, että suojeltujen merialueiden hoidosta johtuvat sosioekonomiset ja ympäristöön liittyvät haasteet tarjoavat mahdollisen ratkaisun, jolla voidaan sovittaa yhteen suojelu- ja kestävyystavoitteet sekä pienimuotoisen kalastuksen alan sisällyttäminen suojeltuja merialueita ja niiden lähialueita koskeviin hoitopäätöksiin; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään suojeltujen merialueiden hoitoa koskevia osallistavia lähestymistapoja, jotka perustuvat biologisiin ja sosioekonomisiin tietoihin ja jotka on laadittu, pantu täytäntöön ja tarkistettu yhdessä suojeltujen merialueiden toimijoiden, asianomaisten sidosryhmien ja pienimuotoisen kalastuksen alan kanssa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan osallistavien hoitokäytäntöjen kehittämistä, jotta voidaan myös löytää tasapaino pienimuotoisen kalastuksen kestävän kehityksen ja tarpeen mukaan vastuullisen matkailun kestävän kehityksen välillä;

46. kiinnittää huomiota taloudellisen ja sosiaalisen suojelun tarpeeseen kalastuskieltokausina ja toimintaa haittaavien katastrofien yhteydessä; korostaa, että tarvitaan mekanismeja, joilla korvataan tällaisina ajanjaksoina menetetyt ansiot; painottaa, että tällainen korvaus olisi laskettava aktiiviseksi työajaksi eläkkeitä ja muita sosiaaliturvaoikeuksia määriteltäessä;

47. katsoo, että sukupolvenvaihdos edellyttää, että luodaan nuoria ja naisia houkuttelevat olosuhteet, mikä tarkoittaa kalastuksesta saatavien tulojen lisäämistä ja niiden vakauden varmistamista sekä samanarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaatteen noudattamista, pienimuotoisen kalastuksen kiintiöiden kasvattamista tieteellisten lausuntojen mukaisesti, koulutuksen varmistamista siten, että kunkin jäsenvaltion erilaiset kalastuskäytännöt, pyydykset ja kalastukseen liittyvät tarpeet otetaan asianmukaisesti huomioon, sekä asianmukaisten työolojen ja turvallisuuden takaamista aluksilla; muistuttaa, että EMKVR:stä tuetaan koulutusta ja ammatillista kehitystä; katsoo, että koulutukseen olisi sisällyttävä vahva käytännön ulottuvuus ottaen huomioon koulutuspaikan kansallisen, alueellisen tai paikallisen todellisuuden erityispiirteet; katsoo lisäksi, että tämä olisi voitava yhdistää teoreettiseen koulutukseen ja että samalla olisi hyödynnettävä kalastusta nyt harjoittaville tai aiemmin harjoittaneille henkilöille kertynyttä tietämystä;

48. kehottaa lisäämään kalastusalan tutkimuksen taloudellisia ja teknisiä resursseja jäsenvaltioissa, jotta voidaan kehittää kalastukseen ja kalavaroihin liittyvää toimintaa sekä tehostaa ja parantaa tietojenkeruuta ja kalavarojen tilan arviointia;

49. kehottaa lisäämään kalastusalan tieteellisen tutkimuksen ja kehityksen taloudellisia ja teknisiä resursseja EU:ssa ja kaikissa jäsenvaltioissa; korostaa erityisesti tarvetta lisätä alan tutkimuslaitosten ja laboratorioiden aineellisia ja henkilöresursseja, jotta voidaan kehittää pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen edistämiseen tähtääviä toimia sekä taata parempi ymmärrys kalakantojen ehtymisen eri syistä ja kalavarojen säilyttäminen; korostaa tarvetta ottaa kalastajat ja kalastajajärjestöt mukaan tieteelliseen seurantaan, kartoitukseen, tiedonkeruuseen, hallinnointiin ja valvontaan, jotta heidän tietämystään voidaan hyödyntää mahdollisimman paljon;

50. kehottaa komissiota käynnistämään kattavan ja koko alueen laajuisen kartoituksen, jotta voidaan kerätä tarkat ja täydelliset perustiedot pienimuotoisesta kalastuksesta ja niiden avulla mitata pienimuotoisen kalastuksen taloudellista ja sosiaalista vaikutusta sekä määrällisesti että laadullisesti ja arvioida pienimuotoisen kalastuksen tuottaman tuotoksen arvo sen taloudellinen vaikutus rannikkoyhteisöihin ja sen vaikutus siihen liittyviin aloihin;

51. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan sellaisten käytäntöjen tutkimusta, joilla lisätään ja monipuolistetaan tuloja kalastusyhteisöissä ja kalastusalalla, myös pienimuotoisessa kalastuksessa; katsoo, että tällaisen tutkimuksen tuloksia olisi levitettävä EU:ssa, jotta hankkeita voidaan toistaa, toteuttaa ja edistää sekä kansallisella että EU:n tasolla;

52. korostaa, että tietojen kattavuuden parantumisesta huolimatta Euroopan tasolla ei ole vieläkään saatavilla pienimuotoisesta kalastuksesta kattavia taloudellisia, sosiaalisia ja alueellisia tilastotietoja ja indikaattoreita; korostaa, että tilastojen puutteen vuoksi alaa ei ole mahdollista analysoida asianmukaisesti, minkä vuoksi on vaikeampaa toteuttaa asianmukaisia lainsäädäntötoimia, joilla puututtaisiin pienimuotoista kalastusta koskeviin kriittisimpiin ongelmiin;

53. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan ja parantamaan kalastusta koskevien tietojen asianmukaista keruuta ja erittelyä, hankkimaan asianmukaisia tilastotietoja saaduista ja puretuista saaliista, jotta voidaan parantaa kalavarojen arviointia ja hoitoa, mukaan lukien niihin liittyvät toimet, sosiaaliset ja taloudelliset näkökohdat sekä muuta kaupallista käyttöä koskevat analyysit, erityisesti pienimuotoista kalastusta ja siihen liittyviä yhteisöjä varten;

54. kehottaa komissiota käynnistämään kattavan ja koko alueen laajuisen kartoituksen jäsenvaltioissa pienimuotoista kalastusta harjoittavien saatavilla olevista sosiaalisen suojelun järjestelmistä ja heihin sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä, jotta voidaan löytää onnistuneimmat vaihtoehdot, mukaan lukien lainsäädännölliset ja institutionaaliset mekanismit, ja edistää niitä; toteaa, että näillä vaihtoehdoilla on varmistettava pienimuotoisen kalastuksen täysi osallistuminen kaikkiin alan kestävään kehitykseen liittyviin toimiin, jotka koskevat esimerkiksi vaihtoehtoisten toimintojen kehittämistä, yhteishallinnointia, taloudellista tukea, merkintöjä, jäljitettävyyttä sekä oikeutta ihmisarvoiseen työhön ja sosiaaliseen suojeluun;

55. katsoo, että jäsenvaltioiden on yhteistä kalastuspolitiikkaa täytäntöön pannessaan varmistettava, että tarvittavien ympäristötavoitteiden toteuttaminen kulkee käsi kädessä sosiaalisten ja taloudellisten tavoitteiden määrittelyn kanssa ja että komission ja jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon niiden keskinäinen riippuvuus sekä lainsäädännön täytäntöönpanossa että tulevia lainsäädäntöaloitteita suunniteltaessa;

56. korostaa, että tuottajaorganisaatioilla voi olla keskeinen rooli pienimuotoisen kalastuksen tuotteiden markkinoille saattamista koskevien rakenteiden hallinnoinnissa, pienimuotoisen kalastuksen tuotteiden markkinoille pääsyn parantamisessa ja paikallisten elintarvikkeiden saatavuuden lisäämisessä rannikkoyhteisöissä; korostaa erityisesti, että nämä vahvistamis- ja edistämistoimet auttaisivat parantamaan pienimuotoisen kalastuksen alan mahdollisuuksia neuvotella hinnoista ja edistäisivät tervettä kilpailua alan sisällä ja alan omien rakenteiden ja resurssien tehokkaampaa käyttöä kollektiivisten toimien avulla;

57. korostaa tässä yhteydessä, että on ratkaisevan tärkeää parantaa pienimuotoisen kalastuksen alan organisatorisia valmiuksia, jotta se voi vahvistaa asemaansa arvoketjussa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joilla lisätään pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien neuvotteluvoimaa ja tuetaan, kannustetaan ja helpotetaan tuottajaorganisaatioiden, yhdistysten ja osuuskuntien perustamista alalle, sillä ne ovat tärkeä väline pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien aseman vahvistamiseksi toimitusketjussa ja heidän neuvotteluvoimansa parantamiseksi suhteessa muihin markkinatoimijoihin, jotta voidaan varmistaa hyvät voittomarginaalit ja hallinnoida paremmin heidän kalastustoimintaansa;

58. vaatii, että kalastusyhdistykset ja -kunnat tunnustetaan ja niille annetaan mahdollisuus saada taloudellista tukea tasavertaisesti tuottajaorganisaatioiden kanssa; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota erityisesti yhteisen markkinajärjestelyn uudistuksen yhteydessä hyväksymään asiaa koskevia aloitteita, joilla pyritään poistamaan kaikenlainen syrjintä kalastuskuntien ja tuottajaorganisaatioiden välillä;

59. kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan YMJ-asetuksen pohjalta pienimuotoisen kalastuksen tuottajaorganisaatioille alueellisia suunnitelmia pienimuotoisen kalastuksen alan kannattavuuden lisäämiseksi ja alan tuotteiden laadun ja jäljitettävyyden parantamiseksi;

60. korostaa, että on tärkeää ottaa pienimuotoista kalastusta harjoittavat kalastajat mukaan päätöksentekoprosesseihin EU:n, kansallisella ja paikallisella tasolla, ja kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita parantamaan pienimuotoista kalastusta koskevan päätöksentekoprosessin avoimuutta vastuuvelvollisuuden varmistamiseksi; kannustaa jakamaan vastuuta ja päätöksentekovaltaa pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien yhdistysten ja kansallisten viranomaisten välillä yhteishallinnointikomiteoissa, joissa laaditaan ja pannaan täytäntöön yhteishallinnointisuunnitelmia;

61. korostaa, että pienimuotoisen kalastuksen elinkelpoisuus riippuu ratkaisevasti toisaalta kalavarojen saatavuuden ja kalastusalueille pääsyn turvaamisesta ja toisaalta lisäarvoa tuoville markkinoille pääsystä; kehottaa tässä yhteydessä soveltamaan pienimuotoisen kalastuksen hallinnointiin eriytettyä lähestymistapaa, johon sisältyy ensisijainen pääsy rannikkokalastusalueille;

62. katsoo, että yhteishallinnointi on pienimuotoiselle kalastukselle olennaisen tärkeä väline, jonka avulla voidaan optimoida kalavarojen hoito soveltamalla yhdennettyä lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon kaikki kestävään kehitykseen liittyvät näkökohdat, mukaan lukien ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja taloudelliset näkökohdat, ja johon kuuluu hallinnon, kalastusalan, tiedeyhteisön ja kansalaisjärjestöjen aktiivinen osallistuminen;

63. korostaa kalastuksen vähäisiä ympäristövaikutuksia ja sen terveellisten elintarvikkeiden tuotantoa, koska siihen ei liity keinotekoista ruokintaa, antibiootteja, lannoitteita tai kemiallisten torjunta-aineiden käyttöä;

64. painottaa, että teollista kalastusta ja pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien välille ei pitäisi luoda keinotekoista konfliktia; katsoo, että teollista kalastusta ja pienimuotoista kalastusta harjoittavat eivät kilpaile keskenään, koska he kalastavat pääasiassa eri lajeja enimmäkseen eri kalastusalueilla; panee merkille, että niin kutsutut teolliset kalastusyritykset ovat myös perheyrityksiä, jotka ovat olleet olemassa sukupolvien ajan ja joilla on vahva yhteys paikallisiin kalastusyhteisöihin, joissa niiden juuret ovat;

65. huomauttaa, että vuoden 2022 julistaminen pienimuotoisen kalastuksen ja vesiviljelyn kansainväliseksi teemavuodeksi tarjosi poikkeuksellisen tilaisuuden kiinnittää maailmanlaajuisesti huomiota työhön, jota tämä laivastonosa tekee ruokaturvan ja luonnonvarojen kestävän käytön puolesta, sekä varmistaa, että pienimuotoisen kalastuksen näkyvyys paranee ja että se otetaan aktiivisemmin mukaan päätöksentekoprosesseihin;

66. katsoo, että valikoivuuden parantaminen ja siirtyminen vähävaikutteisiin kalastustekniikoihin ovat avainasemassa pienimuotoisen kalastuksen jatkumisen ja menestymisen kannalta;

67. korostaa, että julkisten laitosten olisi helpotettava rahoituksen saamista laivaston heikoimmille osille, jotta voidaan tukea arvoketjuja ja ehkäistä markkinoiden toimintapuutteita; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan lainsäädäntöaloitteita, joiden avulla pienimuotoiseen kalastukseen saadaan helpommin virallista rahoitusta; korostaa, että tähän olisi sisällyttävä sekä pääomamenoihin tarkoitettujen virallisten luottojen että kalastustoimiin tarkoitetun rahoituksen saatavuus, välineiden ja rahoitustuotteiden kehittäminen yhteistyössä rahoituslaitosten kanssa keskipitkän ja pitkän aikavälin investointeja varten ja virallisten rahoitusjärjestelmien, kuten tuotantosopimusten tai varastotodistusten, soveltaminen kalastajien, kauppiaiden ja viranomaisten kanssa;

68. korostaa, että merten aluesuunnittelu on keskeisessä asemassa varmistettaessa kaikkien sidosryhmien osallistuminen meriympäristön käyttöä ja suojelua koskeviin päätöksiin; korostaa, että merten aluesuunnittelu on keskeinen väline, jolla varmistetaan pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien osallistuminen päätöksentekoprosessiin;

69. korostaa, että EU:n tuen jatkuva väheneminen peräkkäisissä monivuotisissa rahoituskehyksissä ja erityisesti EKTR:n/EMKVR:n ja yhteisen markkinajärjestelyn määrärahojen leikkaaminen on yksi niistä tekijöistä, jotka ovat pahentaneet alan tilannetta; muistuttaa siksi, että EU:n taloudellista tukea kalatalousalalle on lisättävä huomattavasti;

70. katsoo, että FAO:n vapaaehtoinen ohjeisto kestävän pienimuotoisen kalastuksen turvaamisesta ruokaturvan ja köyhyyden poistamisen yhteydessä on arvokas väline määriteltäessä puitteita pienimuotoisen kalastuksen turvaamiseksi, maksimoimiseksi ja edistämiseksi kalastuksenhoitopolitiikan yhteydessä;

71. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita vahvistamaan naisten roolia kalastuksessa erityishankkeiden avulla ja tunnustamalla täysin naisten aseman avustajina ja työntekijöinä kalastusalan perheyrityksissä, jotta voidaan varmistaa paremmat työhön liittyvät takuut, tulevaisuuden tulot ja sosiaaliturvaetuudet;

72. pitää aiheellisena vahvistaa yhteistyötä kunkin jäsenvaltion tai kolmannen maan kansallisissa koulutusjärjestelmissä ja kansainvälisesti tunnustettujen koulujen tai muiden oppilaitosten antaman peruskoulutuksen tunnustamiseksi;

Torstai 19. tammikuuta 2023

73. katsoo, että alaa edustavien erilaisten organisaatioiden välisen yhtenäisyyden rakentaminen olisi tärkeä tekijä alan vaatimusten puolustamisessa ja sen varmistamisessa, että ala otetaan asianmukaisesti huomioon kalastuksenhoitopolitiikkojen ja merialueiden käyttöä koskevien politiikkojen määrittelyssä;

74. kehottaa komissiota edistämään koheesiopolitiikan puitteissa hankkeita, joilla suojellaan rannikko- ja saarialueita kalastuksen ja merellisen perinnön olennaisina osina;

75. korostaa, että pienimuotoisen kalastuksen ala saattaa kärsiä muita laivastonosia enemmän haittavaikutuksista, joita aiheutuu uusiutuvien energialähteiden kasvavasta tarpeesta, jotta voidaan saavuttaa EU:n vihreän kehityksen ohjelmassa asetetut tavoitteet; korostaa, että jos merten tuulipuistovoimaloiden rakentaminen rannikoiden kalastusalueille aiheuttaa toiminnan siirtymistä, se vaikuttaa erityisesti pienimuotoiseen kalastukseen, sillä sitä harjoittavat kalastajat eivät välttämättä pysty siirtymään kauempana sijaitseville kalastusalueille tai muuttamaan kalastusmenetelmiään; kehottaa tässä yhteydessä asianmukaiseen merten aluesuunnitteluun, jotta voidaan taata kaikkien alojen edut, ja vaatii, että viimeisenä keinona pienimuotoista kalastusta harjoittaville kalastajille maksetaan oikeudenmukainen korvaus;

76. korostaa mahdollisuuksia, jotka syntyvät mahdollisista synergioista pienimuotoisen kalastuksen ja muiden alojen välillä ja erityisesti rannikkomatkailun kanssa, koska sillä on samat kilpailuvaltit ja infrastruktuuri kuin pienimuotoisella kalastuksella; korostaa, että tällaiset synergiat mahdollistaisivat paikallisen talouden monipuolistamisen, tarjoaisivat lisää työpaikkoja ja tuloja perheille ja auttaisivat vakauttamaan kalastusalan laskevan kannattavuuden ja työllisyyden; kehottaa tässä yhteydessä laatimaan kalastusmatkailulle selkeän määritelmän, joka mahdollistaa säännellyn toiminnan ja samalla pienimuotoista kalastusta harjoittavien ammattikalastajien mahdollisuuden hyödyntää täysimittaisesti sinisen talouden alan kanssa syntyvien synergioiden tarjoamia mahdollisuuksia;

77. korostaa, että naiset ovat edelleen aliedustettuina pienimuotoisessa kalastuksessa; korostaa, että tästä huolimatta naisilla on aina ollut pienimuotoisessa kalastuksessa aktiivinen, vaikkakin usein näkymätön rooli; korostaa, että tämä näkymättömyys ei johdu ainoastaan kulttuurisista syistä vaan myös siitä, ettei naisten työllisyydestä pienimuotoisessa kalastuksessa ole virallisia tilastotietoja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan hankkeita, joiden tarkoituksena on kerätä tietoa naisten työllisyydestä ja antaa naisille mahdollisuus päästä pienimuotoisen kalastuksen alalle ja toimia siinä keskeisessä roolissa;

78. katsoo, että esteettömän työympäristön takaaminen myös kalastusalalla, jotta fyysisestä tai henkisestä vammasta kärsivät sekä nykyiset että entiset kalastajat ja muut kalastusteollisuuden työntekijät voisivat palata työmarkkinoille, lisäisi sosiaalista osallisuutta ja auttaisi luomaan lisää tulonmuodostuksen kannustimia kalatalousalalla ja kalastusyhteisöissä;

o

o o

79. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.